

Sygn. akt II KZ 20/17

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 9 sierpnia 2017r.,
zażalenia obrońcy D. G.
skazanego z art. 158 § 1 kk i innych
na zarządzenie Przewodniczącej Wydziału Karnego Odwoławczego
Sądu Okręgowego w W.
z dnia 7 czerwca 2017r., sygn. akt VI Ka (...)
o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku
Sądu Okręgowego w W.
z dnia 2 czerwca 2017r., wydanego w sprawie VI Ka (...)

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

W dniu 2 czerwca 2017 r. obrońca skazanego D. G. złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w W., VI Wydział Karny Odwoławczy z dnia 2 czerwca 2017 r., w sprawie VI Ka (...). Zarządzeniem z dnia 7 czerwca Przewodnicząca Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W. odmówiła przyjęcia wniosku obrońcy stwierdzając, że czynność złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia może być skutecznie dokonana wyłącznie po ogłoszeniu wyroku. W związku z tym, że z adnotacji na prezentacie Biura Podawczego Sądu Okręgowego w W. wynika, że obrońca złożył wniosek o godz. 12.45, a z protokołu rozprawy wynika, że do

ogłoszenia wyroku doszło po godzinie 14.20, to znaczy, że wniosek obrońcy nie został złożony w terminie.

Zarządzenie to zaskarżył obrońca skazanego, który zarzucił naruszenie art. 422 § 1 zd. pierwsze w zw. z art. 422 § 3 zd. pierwsze k.p.k. Uzasadniając zażalenie podał, że art. 422 § 1 zd. pierwsze k.p.k. obliguje podmiot uprawniony do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku w terminie liczonym w dniach, a nie w godzinach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne.

Nie ulega wątpliwości, że stosownie do treści art. 422 § 1 k.p.k. wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku można skutecznie złożyć w terminie zawitym 7 dni od ogłoszenia wyroku. Równie bezsporne jest i to, iż termin ten biegnie dopiero od daty ogłoszenia wyroku. Pozbawiony zatem skuteczności jest wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku złożony przed jego ogłoszeniem, skoro wówczas nie wiadomo nawet tego, czy w ogóle dojdzie do tej czynności, a nawet do samego wydania wyroku (odmienny pogląd skutkowałby przyjęciem wręcz absurdalnej tezy o możliwości złożenia takiego wniosku w każdym czasie przed wyrokowaniem). Przywołane stanowisko jest konsekwentnie prezentowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych od lat (także w czasie obowiązywania wcześniejszych kodeksów karnych) i należy je w pełni aprobować, skoro brak jest racjonalnych argumentów do podważenia jego trafności.(por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 1973 r., VI KZP 44/73, OSNKW 1974, z. 4, poz. 59; postanowienia Sądu Najwyższego z: 11 października 2002 r., WA 53/02, OSNKW 2002, z. 1-2, OSP 2003/10/127, 19 sierpnia 2009 r., IV KZ 38/09, Lex nr 608562, 1 czerwca 2010 r., IV KZ 30/10, OSNwSK 2010/1/1142, 19 lutego 2013 r., II KZ 5/13, Lex nr 1277732).Ta przedstawiona w zażaleniu obrońcy argumentacja takich też nie stanowi, skoro nie uwzględnia oczywistego i kluczowego (w kategoriach logicznego rozumowania) faktu, że termin do złożenia wniosku o pisemne uzasadnienie wyroku może w ogóle biec dopiero od dokonania samej czynności ogłoszenia wyroku. Zasadność tego przekonania potwierdza sam przepis art. 123 § 1 k.p.k., który określa zasady obliczania – dla danej czynności procesowej - terminu. Wynika z tego przepisu, iż

początkiem biegu terminu jest zawsze dzień następny po dniu, od którego termin się liczy, (np. po dniu ogłoszenia wyroku – art. 422 § 1 k.p.k.; po dniu doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem – art. 524 § 1 k.p.k.). W tym stanie prawnym, skoro fakt złożenia przez obrońcę skazanego wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku, przed jego ogłoszeniem jest w istocie bezsporny (k. (...) i 436; obrońca próbując to kwestionować nie dostrzega zapisu w protokole dotyczącego godziny ogłoszenia wyroku – k. (...)), to tym samym brak jest podstaw do uwzględnienia przedmiotowego zażalenia i uznania zaskarżonego nim zarządzenia za bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

r.g.